

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 131

гр. Пазарджик, 20.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в закрито заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Анг. Ралинова

като разгледа докладваното от Десислава Анг. Ралинова Търговско дело № 20225200900068 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по жалба вх.№2097/31.03.2022 година от ИВ. Г. АНТ., с ЕГН *****, в качеството ѝ на ликвидатор на „А.“ ЕООД, с ЕИК , със седалище и адрес на управление гр.П. ул.“Д. Д.“ №28, със съдебен адрес гр.П. ул.“И. В.“ №8 ет.1 оф.1 адв.И.П., **срещу ОТКАЗ** на длъжностното лице от Търговския регистър към АВп под № година по заявление с вх.№ 20220317205821/17.03.2022 година, с който е отказано заличаване на търговеца в ТР.

В подадената жалба са изложени обстоятелства, че ДЛР неправилно е приело, че дружеството притежава недвижими имоти, които не са били осребрени по реда на чл.268 от ТЗ и остатъкът от имуществото не е бил разпределен.

Развити са подробни съображения в следния смисъл: Зачиването на вписването на дружество в търговския регистър, по отношение на което е била открита и приключена процедура по ликвидация, е резултат на осъществяването на смесен фактически състав. Предпоставките за вписване на заличаването са удостоверяване на обстоятелствата по чл.273, ал.1 от ТЗ, които от своя страна са обусловени от изпълнение на действията и съставяне на документите по чл.268 ТЗ, чл.270 ТЗ и чл.271 и чл.272 ТЗ. Съгласно чл.271 от ТЗ, имуществото, което остава след удовлетворяване на кредиторите, се разпределя между съдружниците, съответно между акционерите, но при смъртта на едноличния собственик на капитала - физическо лице в случая на чл.157 ал.1 от ТЗ, без продължаване на дейността, това разпределение е между призованите към наследяване наследници, приели наследството. Сочи се, че в случая единствен наследник на починалия едноличен собственик на капитала се явява неговата дъщеря ИВ. Г. АНТ., ЕГН *****/молителката/, която била и ликвидатор на дружеството. При съобразяване на това обстоятелство, следвало да се заключи, че за да се отговори на въпроса дали производството по ликвидация на "А." ЕООД е приключило и дружеството трябва да бъде заличено в търговския регистър, като последица от това, длъжностното лице трябвало да направи преценка дали от представените от заявителя доказателства се установява, че към момента на подаване на заявлението с искане за вписване на заличаването на търговеца, последният притежава някакво имущество, което да не е използвано, нито за удовлетворяване на кредиторите му, нито да е разпределено на едноличния собственик на капитала, доколкото предвид правноорганизационната му форма това дружество нямало други членове.

От представената със заявлението декларация от ликвидатор, се установявало, че

са уредени всички задължения на дружеството и остатъкът от имуществото. За да декларира това обстоятелство ликвидаторът е приел, че с Решение от 21.06.2021 г. на ИВ. Г. АНТ., с ЕГН *****, в качеството ѝ на единствен наследник на починалия едноличен собственик на капитала на "А." ЕООД, нотариално заверено, от нотариус Виолета Кашукеева, цялото налично имущество, в това число и недвижимия имот, преминава в собственост на единствения наследник на едноличния собственик на капитала. Разпоредбата на чл.271 от ТЗ дава право на собственика да извърши това разпределение. Спазена била и формата за разпределение на имуществото на едноличното търговско дружество - писмена форма с нотариална заверка на подписа, като аргумент за това можело да се съди от разпоредбата на чл.265, ал.3 от ТЗ. Поради което се твърди в молбата, че не било необходимо разпределението на имуществото на ликвидирания се дружество да бъде извършено непременно чрез сделка по Закона за задълженията и договорите - продажба, дарение, замяна или друга, след като става въпрос за търговско дружество, за което Търговския закон е приел особени правила за разпореждане с имуществото.

Моли са атакуваният отказ на Агенцията по вписванията да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Постъпил е отговор от Агенция по вписванията, представлявана от изпълнителния директор Д. М., чрез гл.юрисконсулт С.Г., в който е взето становище, че жалбата е неоснователна. Твърди се, че от жалбоподателя не били приложени доказателства, удостоверяващи изпълнението на изискванията на закона, за да бъде вписано заявеното обстоятелство.

ДЛР е установило, че от приложените документи се установявало противоречие между удостоверените с тях факти и изискванията на закона. Съгласно чл.268, ал.1 и 2 от ТЗ, ликвидаторите били длъжни да довършат текущите сделки, да съберат вземанията, да превърнат останалото имущество в пари и да удовлетворят кредиторите. Те могат да сключват нови сделки само ако това се налага от ликвидацията. Ликвидаторите могат по съгласие със съдружниците, съответно с акционерите и кредиторите, да им прехвърлят отделни обекти от ликвидационното имущество, ако с това не се увреждат правата на останалите съдружници и кредитори. Съгласно чл.273 ал.1 от ТЗ, когато са уредени всички задължения и остатъкът от имуществото е разпределен, ликвидаторите искат заличаване на дружеството. Твърди се, че в конкретният случай от приложените документи (протокол с решение, скици, удостоверение за данъчна оценка) се установявало, че цитираните нормативни текстове не са изпълнени, тъй като дружеството притежавало недвижими имоти, които не са били осребрени по реда на чл.268 от ТЗ и остатъкът от имуществото не е бил разпределен.

Допълнителен аргумент, че ликвидаторът следвало да се разпорежи с притежаваните от дружеството недвижими имоти преди заличаването му, бил фактът, че след заличаването на дружеството нямало да има правна възможност за осъществяване на прехвърлителна сделка поради липса на правосубектност на отчуждителя /заличеното търговско дружество/. Предвид изложеното, на заявителя били дадени указания да представи: 1. Доказателства за изпълнение на изискванията на чл.268 от ТЗ, 2. Окончателен ликвидационен баланс с нулеви стойности, 3. Актуализирани годишен отчет на ликвидатора и пояснителен доклад към баланса,

4.Актуален протокол за приемане на баланса, на пояснителния доклад към баланса и на годишния отчет на ликвидатора; освобождаване на ликвидатора от отговорност и разпределение на имуществото на дружеството,5.Актуална декларация от ликвидатора за обстоятелствата по чл.273 ал.1 от ТЗ.

Сочи се, че след като са били дадени указания и пропуските не са били отстранени в срока по чл.19, ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ, поради което на основание чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ, ДЛР правилно е постановило отказ по заявлението.

Твърди се, също, че цитираната в жалбата разпоредба на чл. 265, ал.3 от ТЗ била неприложима в конкретния случай, тъй като поставяла като условие за преминаване на цялото имущество на еднолично търговско дружество върху едноличния собственик, ако той е физическо лице - същият да е вписан като едноличен търговец, а това не било налице.

Претендират се разноси в размер на 300 лева, представляващи юриск.възнаграждение.

Окръжният съд, след като се запозна с изложените оплаквания в жалбата,счита същата за допустима /подадена в срока по чл.25 ал. 1 от ЗТР, от оправомощено лице, срещу подлежащ на обжалване акт/, но **неоснователна**.

Установява се от данните по делото, че е било подадено заявление А4 с искане за заличаване на дружеството „АТЛАНТИК-99“ ЕООД, поради приключило ликвидационно производство.

Към заявлението е било представено решение на „А.“ ЕООД, представлявано от ИВ. Г. АНТ. като едноличен собственик на капитала/и единствен наследник на Георги Димитров Пенев/, с което се приема началния баланс към дата - 19.12.2019 година/обявяване на дружеството в ликвидация/, приемане и на окончателния баланс към 21.06.2021 година – момента на приключване на ликвидацията, прима се с това решение пояснителния доклад, годишния отчет на ликвидатора, приема се годишното приключване, освобождава се от отговорност ликвидатора –А. и в т.6 е взето решение цялото налично имущество на дружеството да премине в собственост на ИВ. Г. АНТ., в качеството ѝ на единствен наследник на едноличния собственик на капитала – Г. Д. П. и следния недвижим имот – поземлен имот №55155, находящ се в гр.П. ул.“Д. Д.“ №, с площ от 383 кв.м.Решението е нотариално заварено на 21.06.2021г. от нотариус В. К.

Дадени са подробни указания от длъжностното лице по регистрацията №20220317205821/21.03.2022 година, които не са били изпълнени от жалбоподателката в указания срок.

С оглед така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Заличаването на вписването на дружество в търговския регистър, по отношение

на което е била открита и приключена процедура по ликвидация, е резултат от осъществяването на смесен фактически състав. Предпоставките за приключване на ликвидацията са посочени в текста на чл.273 ал.1 от ТЗ и те са: да са уредени всички задължения на дружеството и остатъкът от имуществото да е разпределен между съдружниците. Предпоставките за вписване на заличаването са удостоверяване на обстоятелствата по чл. 273, ал.1 ТЗ, които от своя страна са обусловени от изпълнение на действията и съставяне на документите по чл. 268 ТЗ, чл. 270 ТЗ, чл. 271 и чл. 272 ТЗ.

Правилата на глава XVII от Търговския закон относно производството по ликвидация на търговските дружества са общи- прилагат се по отношение на всички търговски дружества с прекратена дейност и независимо от основанията за прекратяване. Основна част от тези правила са предвидените в чл. 270, ал.1, изр. 2 и чл.270, ал.2 ТЗ, задължения на ликвидатора за отчет пред ръководния орган на дружеството за обстоятелствата от значение за извършване и приключване на ликвидацията с оглед правото на органа да вземе информирано решение по отчета, (в това число и за освобождаване на ликвидатора от отговорност). Ръководен орган по смисъла на чл. 270 ТЗ, е Общото събрание на съдружниците. Съгласно цитираната разпоредба свикването на общото събрание на дружеството по въпросите от предметния ѝ обхват (приемане на баланс към датата на приключване на ликвидацията, пояснителен доклад към баланса и годишен отчет на ликвидатора, освобождаване на ликвидатора от отговорност и **разпределение на имуществото на дружеството**) е задължителен елемент от фактическия състав на производството по ликвидация на дружеството, а оттам и задължителна предпоставка за заличаването му поради приключване на производството по ликвидация. Следователно, за да се впише заличаване на търговеца след приключило производство по ликвидация, е необходимо да бъде разпределено имуществото и то чрез **сделка**.

В противен случай наличното недвижимо имущество ще остане в счетоводния баланс на дружеството.

С процесното заявление не са представени доказателства за изпълнение на изискванията на чл.270 ТЗ, включително изрично предвидените с чл. 21, ал. 3, т. 12 от Наредба №1 от 14.02.2007г. като условие за заличаване на дружество с ограничена отговорност след проведена ликвидация. При наличие на нередовност от външна страна, правилно и законосъобразно ДЛР е дало указания по реда на чл. 22, ал. 5 от ЗТР и е постановило отказа за заличаване на търговеца, поради неизпълнение на указанията.

Неоснователни са изложените в жалбата съображения, за приложение на нормата на чл. 265, ал.3 от ТЗ.Цитираната разпоредба се отнася само и единствено до

едноличните търговци и не може да бъде приложена по аналогия.

Без изповядване на сделка и вписването ѝ по съответния ред, не е възможно собствеността върху имуществото на търговското дружество, да премине само с декларация върху физическото лице.

В случая не е спазена формата за действителност изискваща се от чл.18 от ЗЗД.Макар и да е налице обективизирана воля, чрез взетото решение от ликвидатора, недвижимото имущество да премине в собственост на физическото лице, е следвало както е дал указания ДЛР, да бъде сключен договор в предвидената в чл.18 ЗЗД форма за действителност.Формата на сделките представлява установени от закона изисквания относно начина на извършване на волеизявленията при определени сделки и неговото правно значение.При този вид сделки напр. покупко-продажба на недвижим имот, спазването на нотариалната форма е материално правно условие за действителност.

Съобразявайки гореизложеното, съдът намира че постановеният отказ е законосъобразен.

При този изход на делото и съобразно формираната съдебна практика, разноси на Агенция по вписванията не се дължат, тъй като Агенцията няма качеството на страна, тя няма право на жалба срещу решението на съда, с което се отменя отказа на длъжностното лице по регистрация, а е задължена да изпълни дадените с решението указания по повод на незаконосъобразно отказаното вписване, заличаване или обявяване. Възприетото разрешение е в синхрон с правната уредба на вписването на юридически лица, съдържаща се в Глава петдесет и пета на действащия ГПК, в която възможност за обжалване е предвидена единствено по отношение на отказа за вписване - чл. 606 ГПК, право на жалба срещу който има само лицето, поискало вписването./ в т.см. Определение № 60480 от 20.12.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2562/2021 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Е. С.

Воден от горното и на основание чл. 25 ЗТР, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ под №20220317205821-2/23.03.2022 година по заявление с вх.№ 20220317205821/17.03.2022 година, с който е отказано вписване на следните обстоятелства: заличаване на търговеца „А.“ ЕООД,с ЕИК в ТР, поради ликвидация, постановен от длъжностно лице по регистрация при Агенция по вписванията -Търговски регистър, на основание чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Пловдив в 7-

дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на Агенцията по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____